

TÉRTÁNC KONCERT

A tündérek léteznek, a Fesztiválzenekar bebizonyítja

Hősök tere, 2015. június 18. csütörtök, 19 óra

Fischer Iván és muzsikusai igazi mesés, mágikus hangulatot varázsolnak a helyszínre Mendelssohn Szentivánéji álomhoz írt zenéjével. A darabból jól ismert táncoló tündérek most életre kelnek, hiszen kétszázötven lelkes gyerek csatlakozik a koncerthez egy nagy, közös táncprodukcióval. *Fischer Iván* álma az volt, hogy vidéken élő, hátrányos helyzetű, roma és nem roma gyerekeket vonjon be az előadásba, hogy ők is közel kerülhessenek a zene, a tánc és a közös alkotás öröméhez. A fiatalok hónapok óta készülnek a nagy napra az ország legkülönbözőbb pontjain, hogy együtt játszassanak a világhírű Fesztiválzenekar művészeivel. Indítsuk útjára a nyarat egy közös varázslattal! Találkozunk a Hősök terén! ●

EGY NORMÁLIS EMBER MAGYARORSZÁGRÓL

Zappe László

Diggerdriver, azaz nehézgépkezelő vagy markológépes nyilvánvalóan született zseni. Tud magyarul. Holott majdnem ötven éven át Magyarországon élt. Csak azután ment ki Angliába. Diggerdriver olyan magabiztosan használja a magyar nyelvet, ahogyan a legtöbb magyar értelmiségi is képtelen lenne, ha egyáltalán megpróbálna vele. Az angol viszont csak alapfokon sikerült elsajátítania – mint mondja, ötven felé már nem könnyű a nyelvtanulás. Márpedig ő akkor szánta rá magát, hogy feleségével és fiával új életet kezd Angliában. Itt kezdte el élményeit blogba írni. Erre figyelt föl *Bagossy László* rendező, és ebből lett az Örkény Színház új bemutatója, amelyet a Budapesti Kamaraszínház megszűnése után üresen maradt Shure Stúdióban tartottak, az Asbóth utcában, néhány lépésre az Örkénytől. Az előadás címét magyarosan írják: Diggerdrájer.

A téma roppant időszerű, már katonai akcióval próbálják megállítani az Európa felé tartó menekültáradatot, miközben az Európai Unió kvótákkal szeretné szabályozni a ki-bevándorlást. A gazdaság önszabályozó rendszerei, úgy látszik, ebben a kérdésben sem működnek rendesen. A szegényebb régiókból többen érkeznek, mint ahány alacsonyan képzett, piszkos munkák elvégzésére is hajlandó dolgozóra szükség van a fejlet-

tebb országokban. Hatósági erőszakkal kell feltartóztatni őket.

Diggerdriver azonban egyrészt pár évvel korábban érkezett Angliába, másrészt szakmájának élvonalába tartozik, elbeszélése szerint valóságos virtuóza. Háza és biztos állása volt Magyarországon. Mégis kilátástalannak érezte a jövőt. „Ahogy teltek az évek, egyre kevesebb jutott a bevásárlókosárba, és egyre többet kellett fizetni érte, az országra meg valami olyan kilátástalanság és letargia telepedett, hogy szabályosan fojtogatott.” Ennek az erőtől duzzadó, roppant energikus embernek bizonyára ez lehetett a legrosszabb, elviselhetetlenebb, mint az életszínvonal hanyatlása.

Angliában nemcsak biztonságot, a munka, a teljesítmény megbecsülését érzékeli, hanem vele együtt a derűt, az élet, a fogyasztás örömeit is. Pedig ott nincs állandó munkahely, nincsenek megszokott munkatársak, feladatról feladatra szerveződik a csapat, mindig máshol, más géppel, más munkán kell dolgozni. Mégsem érez létbizonytalanságot, kilátástalanságot. Hanem munkájának értékét érzi.

Blogja azonban a színpadról, ahogyan azt a rendező és a szöveget előadó *Epres Attila* összeszerkesztette, nemcsak a kivándorlásról, annak okairól és következményeiről, a vele járó társadalmi és lelki folyamatokról szól.

Diggerdriver egy ember egész életét beszéli el. Az itthonit és az ottanit. Disznóvágástól házépítésig, a szenvedélyes motormániától London nevezetességeiig mindenről nagyon plasztikusan, láttató erővel tud szólni.

Bagossy László rendezői elképzelése szerint *Epres Attila* egy konyhaasztal sarkánál ülve mondja a szöveget, az asszony és a gyerek figyelik, gesztusokkal, mosolyokkal kommentálják a hallottakat. Apa és fia egy csengőre csapva szakaszolja a blogbejegyzéseket. Monodrájának szokás mondani az ilyen, lényegében egyszemélyes produkciókat. Dráma azonban, legalábbis a szó felszíni értelmében, nemigen van. A kezdeti nehézségek, bonyolult lakás- és munkaszerzések után egy sikertörténet már-már kérkedő előadását követhetjük végig. Egy magabiztos, céltudatos férfi rendíthetetlen előretörését a maga választotta úton. Kétségei mintha még a valóban kétségbeejtő helyzetekben, pillanatokban sem lennének. Hacsak az nem, hogy miért nem lehet így élni ott-hon. Ezt húzza alá a befejező rendezői kommentár, a magyar népmese, amelyet a kisfiú magyarul kezd, de csak angolul tud befejezni.

Epres Attila rengeteg színnel, gesztussal, roppant kifejező arcjátékkal tudja árnyalni ezt a vagány optimizmust, kópés életszeretetet. Egy folyton pörgő, soha le nem álló elme természetes okosságát. Egy normális emberét.

A sírásó szerint a bolond Hamletet azért küldik Angliába, mert örülete ott szembe se tűnik. Itthon Diggerdriver normális volta kelt feltűnést. Igaz, ehhez előbb Angliába kellett mennie. ●